

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. *o systemie oświaty* (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.) zgodnie, z którym minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, na wniosek ministra właściwego w zakresie zawodu, którego dotyczy wniosek, określi, w drodze rozporządzenia, klasyfikację zawodów szkolnictwa zawodowego, z uwzględnieniem klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy.

Obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2011 r. w *sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego* (Dz. U. z 2012 r. poz. 7) zawiera 200 zawodów ujętych w siedem grup wielkich (grupy 3 - 9).

Klasyfikacja zawodów szkolnictwa zawodowego wskazuje także typy szkół ponadgimnazjalnych, w których może odbywać się kształcenie w danym zawodzie, kwalifikacje wyodrębnione w zawodzie, zawody, w których nie wyodrębnia się kwalifikacji, wnioskodawcę – ministra właściwego w zakresie danego zawodu, obszary kształcenia, do których są przypisane zawody, a także kwalifikacje w zawodzie, których kształcenie może być prowadzone na kwalifikacyjnych kursach zawodowych oraz szczególne uwarunkowania lub ograniczenia związane z kształceniem w danym zawodzie.

Konieczność wprowadzenia zmian w *rozporządzeniu w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego* wynika z wniosków zgłoszonych przez ministrów właściwych dla zawodów dotyczących:

- 1) wprowadzenia do klasyfikacji nowych zawodów;
- 2) zakończenia kształcenia w określonych zawodach;
- 3) rozszerzenia kształcenia w danym zawodzie na określony typ szkoły;
- 4) rezygnacji z możliwości kształcenia w danym typie szkoły w odniesieniu do określonego zawodu;
- 5) stworzenia możliwości organizowania kwalifikacyjnych kursów zawodowych w zakresie kwalifikacji wyodrębnionych w określonych zawodach;
- 6) zmiany w zakresie właściwości ministrów „odpowiedzialnych” za zawody.

Wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki dotyczący wprowadzenia do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego nowego zawodu *technik urządzeń dźwigowych* został złożony z inicjatywy Polskiego Stowarzyszenia Producentów Dźwigów, popartej przez Urząd Dozoru Technicznego, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych Lewiatan oraz Centrum Bezpieczeństwa Technicznego Naczelnej Organizacji Technicznej. Zdaniem tych instytucji i środowisk, na rynku pracy obserwuje się deficyt kadr z wykształceniem średnim zawodowym, które mogłyby zasilić pracodawców z branży dźwigowej. Po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej zaszło wiele zasadniczych zmian na rynku urządzeń dźwigowych, nie tylko pod względem postępu technicznego, ale także w zakresie przepisów i uregulowań związanych z bezpieczeństwem tych urządzeń. W stosunku do nowomontowanych dźwigów obowiązuje tzw. Dyrektywa Dźwigowa – Dyrektywa 95/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 1995 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących dźwigów (Dz. Urz. UE L 213 z 07.09.1995, s. 1), zmieniona dyrektywą 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn (Dz. Urz. UE L 157 z 09.06.2005, s. 24), natomiast w dziedzinie bezpieczeństwa i modernizacji eksploatowanych urządzeń dźwigowych Polska stanie wobec konieczności wprowadzenia

normy SNEL (*Safety Norm for Existing Lifts*) opracowanej przez Europejski Instytut Normalizacyjny. Szacuje się, że na eksploatowanych obecnie ponad 80 000 dźwigów osobowych i osobowo-towarowych, modernizacji wymaga około 50% z tych urządzeń. Jednocześnie rocznie przybywa około 5000 dźwigów. Wzrastająca liczba urządzeń nowych oraz wymagających modernizacji, a także liczba wydanych przez Urząd Dozoru Technicznego uprawnień do konserwacji (w ostatnich trzech latach – około 1500), jednoznacznie wskazują na zapotrzebowanie na wykształconych techników z tego obszaru. Wobec powyższego, wprowadzenie do systemu kształcenia zawodowego nowego zawodu *technik urządzeń dźwigowych* minister właściwy do spraw gospodarki uznał za pożądane. Działanie takie skutkować będzie lepszym przygotowaniem teoretycznym i praktycznym kandydatów na konserwatorów dźwigów, co w efekcie wpłynie na zwiększenie poziomu bezpieczeństwa użytkowania dźwigów.

Wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki dotyczący wprowadzenia do klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego nowego zawodu *technik chłodnictwa i klimatyzacji* wynika z obserwowanego deficytu kadr z wykształceniem średnim zawodowym, które mogłyby zasilić rynek pracy w branży chłodnictwa i klimatyzacji. Na podstawie zgłoszeń członków organizacji pracodawców oraz stowarzyszeń branżowych i zawodowych (np. Krajowego Forum Chłodnictwa, Pracodawców RP, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich) minister właściwy do spraw gospodarki stwierdził duże zapotrzebowanie tej branży na wykwalifikowanych pracowników, posiadających gruntowną wiedzę z zakresu chłodnictwa i klimatyzacji. W obliczu rozrastającego się wachlarza urządzeń chłodniczych oraz rosnącej liczby pomieszczeń klimatyzowanych, konieczne staje się zapewnienie wykwalifikowanych kadr do produkcji tych urządzeń, ich serwisowania, dokonywania przeglądów, konserwacji i napraw. Jednocześnie, zaspokojenie tego zapotrzebowania nie jest możliwe poprzez zagospodarowanie na rynku pracy absolwentów szkół prowadzących kształcenie zawodowe w zawodach ujętych już w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego, takich jak *technik energetyk, technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej* oraz *technik urządzeń sanitarnych*. Analiza kompetencji i umiejętności kształconych techników przeprowadzona przez wspomniane organizacje branżowe wykazała znaczące różnice w stosunku do oczekiwań pracodawców z branży klimatyzacji, chłodnictwa i wentylacji. Wobec powyższego, minister właściwy do spraw gospodarki uznał za zasadne zainicjowanie procesu kształcenia w zawodzie *technik chłodnictwa i klimatyzacji* w ramach systemu oświaty.

Wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia dotyczący wygaszania od roku szkolnego 2015/2016 kształcenia w zawodzie *technik farmaceutyczny* nauczonym w szkole policealnej, jest uzasadniony ze względu na zgłaszane przez środowiska uczelni medycznych (wydziały farmaceutyczne), Naczelną Izbę Aptekarską oraz Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne zastrzeżenia związane z nieprawidłowym wykonywaniem zadań zawodowych przez techników farmaceutycznych zatrudnionych w aptekach. Jak wynika z danych Systemu Informacji Oświatowej oraz Centralnej Komisji Egzaminacyjnej, liczba szkół policealnych kształcących w tym zawodzie oraz odpowiednio liczba słuchaczy i absolwentów tych szkół znacznie wzrastała w ostatnich latach – zwłaszcza w odniesieniu do szkolnictwa niepublicznego, spadał natomiast odsetek absolwentów przystępujących do zewnętrznego egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe, warunkującego otrzymanie dyplomu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie umożliwiające zatrudnienie w aptekach, punktach aptecznych i podmiotach leczniczych (w roku 2010 r. zewnętrzny egzamin zawodowy zdało 76% absolwentów, w roku 2011 – 69% absolwentów, a w roku 2012 – jedynie 55% absolwentów). Kształcenie farmaceutów odbywa się także w systemie szkolnictwa wyższego na kierunku farmacja realizowanym w formie stacjonarnej

i niestacjonarnej – w latach 2010-2012 10 uczelni medycznych nadzorowanych przez Ministra Zdrowia opuściło 3 784 osób z tytułem magistra farmacji. Jak wskazał Minister Zdrowia, czynności, do wykonywania których zgodnie z ustawą z dnia 6 września 2001 r. – *Prawo farmaceutyczne* (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.) uprawniony jest technik farmaceutyczny, wchodzi w znacznie szerszy zakres czynności, do których uprawniony jest farmaceuta. W opinii Ministra Zdrowia, zakończenie kształcenia w zawodzie *technik farmaceutyczny* w szkołach policealnych nie spowoduje negatywnych skutków związanych z ograniczeniem dostępu do usług farmaceutycznych poprzez zmniejszenie liczby techników farmaceutycznych. Ponadto, według danych Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej (*Monitoring zawodów deficytowych i nadwyżkowych*) zawód technik farmaceutyczny należy do zawodów nadwyżkowych na rynku pracy – w I półroczu 2011 r. zarejestrowało się w tym zawodzie 1021 osób bezrobotnych wobec napływu 319 ofert pracy w zawodzie (w II półroczu 2010 r. odpowiednio napływ 1529 bezrobotnych oraz napływ 497 wolnych miejsc pracy) – zależność odwrotna występuje w przypadku zawodu farmaceuta.

Wniosek ministra właściwego do spraw zdrowia dotyczący zakończenia kształcenia w zawodach *opiekunka dziecięca* i *asystentka stomatologiczna* nauczanych w szkole policealnej jest uzasadniony ze względu na prowadzony przez resort sprawiedliwości proces deregulacji zawodów oraz wejście w życie ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. o *opiece nad dziećmi do lat trzech* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1457), zgodnie z którą żłobki z dniem 4 kwietnia 2011 r. straciły status zakładów opieki zdrowotnej. W odniesieniu do zawodu *opiekunka dziecięca*, na mocy cytowanej wyżej ustawy o *opiece nad dziećmi do lat trzech*, obniżono wymagania kwalifikacyjne personelu sprawującego opiekę nad dziećmi do lat trzech, wobec czego niezasadne jest ograniczenie możliwości uzyskania kwalifikacji w przedmiotowym zawodzie wyłącznie do ukończenia 2-letniej szkoły policealnej kształcącej w zawodzie *opiekunka dziecięca*. W odniesieniu do zawodu *asystentka stomatologiczna* Minister Zdrowia poinformował, że zakres uprawnień innego zawodu szkolnego tj. *higienistka stomatologiczna*, jest szerszy niż zawodu *asystentka stomatologiczna* i obejmuje jej zadania zawodowe.

Ze względów porządkowych zawody *technik farmaceutyczny*, *opiekunka dziecięca* i *asystentka stomatologiczna* pozostaną ujęte w tabeli klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego – rok szkolny wejścia w życie niniejszego rozporządzenia (2015/2016) będzie stanowić jednocześnie rok przeprowadzania ostatniej rekrutacji do szkół kształcących we wspomnianych zawodach. Kształcenie w wygaszanych zawodach będzie realizowane do zakończenia cyklu kształcenia.

Wniosek ministra właściwego do spraw transportu dotyczący wprowadzenia możliwości organizowania kwalifikacyjnych kursów zawodowych dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie *technik transportu drogowego* został uzasadniony potrzebą zapewnienia możliwości zdobywania kwalifikacji w tym zawodzie przez osoby dorosłe w drodze edukacji pozaszkolnej. Rozwiązanie to umożliwi nabywanie uprawnień do kierowania samochodami ciężarowymi i wykonywania transportu drogowego (uzyskanie prawa jazdy kat. C i C+E oraz kwalifikacji wstępnej, o której mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o *transporcie drogowym* – Dz. U. z 2013 r. poz. 1414) w czasie krótszym i trybie bardziej elastycznym aniżeli nauka w szkole. Ponadto uczestnikami kwalifikacyjnych kursów zawodowych prowadzonych dla kwalifikacji wyodrębnionych w tym zawodzie będą mogły być osoby dorosłe nieposiadające wykształcenia średniego (obecnie zawód *technik transportu drogowego* nauczany jest wyłącznie w 2-letniej szkole policealnej dla absolwentów szkół dających wykształcenie średnie). W szczególności dotyczy to znacznej liczby absolwentów zasadniczych szkół zawodowych kształcących w zawodach *mechanik pojazdów*

samochodowych oraz *elektromechanik pojazdów samochodowych*, którzy są przygotowywani także do wykonywania napraw zespołów i podzespołów pojazdów samochodowych. Jak wynika z analiz rynku pracy (monitoring zawodów deficytowych i nadwyżkowych prowadzony przez publiczne służby zatrudnienia), zawody związane z sektorem transportowym (profesjonalnym przewozem osób i towarów) to jedne z najbardziej deficytowych zawodów w Polsce.

Wniosek ministra właściwego do spraw transportu dotyczący zniesienia kształcenia w zawodzie *technik pojazdów samochodowych* w 2-letniej szkole policealnej jest uzasadniony sygnalizowanymi przez szkoły i środowiska pracodawców utrudnieniami organizacyjnymi związanymi z prowadzeniem kształcenia w zawodzie w tym typie szkoły, ze względu na wyodrębnienie w tym zawodzie trzech kwalifikacji. Należy zauważyć, że po uwzględnieniu wniosku ministra właściwego do spraw transportu, pozostanie możliwość kształcenia w tym zawodzie w 4-letnim technikum dla młodzieży oraz na kwalifikacyjnych kursach zawodowych dla osób dorosłych. Kwalifikacyjne kursy zawodowe jako nowa pozaszkolna forma kształcenia ustawicznego osób dorosłych w ramach reformy kształcenia zawodowego realizowanej od roku szkolnego 2012/2013 zostały pomyślnie wdrożone w szkołach i placówkach systemu oświaty, także w odniesieniu do kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie *technik pojazdów samochodowych*. Według danych Systemu Informacji Oświatowej w roku szkolnym 2013/2014 na kwalifikacyjne kursy zawodowe w zakresie trzech kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie *technik pojazdów samochodowych* uczęszcza łącznie 1272 słuchaczy, przy czym kursy te są głównie organizowane przez publiczne szkoły i placówki systemu oświaty prowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego. Dla porównania, w 59 szkołach policealnych kształcących w zawodzie *technik pojazdów samochodowych* uczy się w roku szkolnym 2013/2014 1162 słuchaczy, z czego 800 słuchaczy w 47 szkołach niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych prowadzonych przez spółki prawa handlowego. Na poziomie technikum kształcenie w tym zawodzie prowadzi 289 szkół (w tym 279 publicznych), w których uczy się 28 364 uczniów. Zniesienie możliwości kształcenia w tym zawodzie w 2-letniej szkole policealnej nie będzie miało zatem istotnego wpływu na podaż absolwentów na rynku pracy.

Wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki dotyczący przywrócenia kształcenia w zawodzie *technik optyk* w dwuletniej szkole policealnej wynika z konieczności zapewnienia możliwości nabywania kwalifikacji w tym zawodzie przez osoby dorosłe, zarówno w formach szkolnych jak i pozaszkolnych (na kwalifikacyjnych kursach zawodowych). Zgodnie z art. 68a ust. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 205, poz. 1206 oraz z 2013 r. poz. 941 i 979) kwalifikacyjne kursy zawodowe mogą być prowadzone przez szkoły publiczne i niepubliczne o uprawnieniach szkół publicznych prowadzące kształcenie zawodowe – w zakresie zawodów, w których kształcą. W obowiązującym stanie prawnym, kształcenie w zawodzie *technik optyk* może być prowadzone w technikum dla młodzieży (dla absolwentów gimnazjum) i na kwalifikacyjnych kursach zawodowych. Obecnie funkcjonujące szkoły policealne kształcące w zawodzie *technik optyk*, po wymaganym przepisami wygaszeniu nauki w roku szkolnym 2013/2014, nie będą spełniać warunku dotyczącego możliwości prowadzenia przez nie kwalifikacyjnych kursów zawodowych w zakresie kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie *technik optyk*. Dotychczas kształcenie w tym zawodzie odbywało się głównie w szkołach policealnych, zaś od dnia 1 września 2012 r. możliwe jest prowadzenie kształcenia w zawodzie *technik optyk* w 4-letnim technikum dla młodzieży oraz na kwalifikacyjnych kursach zawodowych. W roku szkolnym 2013/2014 (według stanu na dzień 30 września 2013 r., dane Systemu Informacji Oświatowej), kształcenie w zawodzie *technik optyk* jest prowadzone jedynie w 2 publicznych

technikach (łącznie uczy się w nich 59 uczniów), wygaszane jest natomiast w dotychczasowych 2-letnich szkołach policealnych. Jednocześnie w kwalifikacyjnych kursach zawodowych prowadzonych dla kwalifikacji wyodrębnionych w tym zawodzie, organizowanych przez szkoły i placówki systemu oświaty, uczestniczy w roku szkolnym 2013/2014 199 słuchaczy. Brak prawnej możliwości funkcjonowania szkół policealnych kształcących w tym zawodzie mógłby doprowadzić do niedostatecznej – z punktu widzenia potrzeb rynku pracy – liczby absolwentów. Wspomniane szkoły policealne nie są zainteresowane przekształceniem się w technika dla młodzieży, ponieważ swoją ofertę edukacyjną kierują do osób dorosłych – absolwentów szkół dających wykształcenie średnie.

Zawód *technik optyk* zalicza się do zawodów średniego personelu do spraw zdrowia, dla których ministrem właściwym jest minister właściwy do spraw zdrowia. Zawód *technik optyk* został umieszczony w klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (i klasyfikacji zawodów i specjalności na potrzeby rynku pracy) w grupie dużej 32 *Średni personel do spraw zdrowia*. Minister właściwy do spraw gospodarki, analizując problem kształcenia w tym zawodzie w świetle pozostałych zawodów „szkolnych” z tej grupy, stwierdził, że pożądanym typem szkoły dla zawodu *technik optyk* jest także szkoła policealna. Zdaniem tego ministra, przeniesienie nauki wyłącznie na poziom czteroletniego technikum dla młodzieży, rodzi obawy, szczególnie w bliższym horyzoncie czasowym, o brak wystarczającej liczby absolwentów gotowych wejść na chłonny, w branży optycznej, rynek pracy.

Wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa dotyczący ustanowienia tego ministra ministrem współwłaściwym dla zawodu *technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej* uzasadniony jest koniecznością wykorzystania rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz dostępnych zasobów na obszarach wiejskich dla realizacji zobowiązań Polski w zakresie rozwoju odnawialnych źródeł energii (OZE). Coraz większe oddziaływanie sektora energetycznego na rolnictwo powoduje, że niezbędna staje się ścisła współpraca resortów odpowiedzialnych za te działy gospodarki w zakresie odpowiedniego przygotowania zawodowego kadr posiadających umiejętności wykorzystania odnawialnych źródeł energii z uwzględnieniem zasobów wsi. Ustanowienie ministra właściwego do spraw rolnictwa współodpowiedzialnym za wspomniany zawód sprawi, że również szkoły rolnicze będą miały możliwość kształcenia w tym zawodzie – uczniowie tych szkół będą mogli nabywać wiedzę i umiejętności w zakresie urządzeń służących do pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych oraz ich dostosowania do użytkowania w warunkach wiejskich. Do takich urządzeń i instalacji zaliczają się m.in. biogazownie rolnicze, urządzenia do produkcji biopaliw stałych jak i biopaliw ciekłych, urządzenia do wykorzystywania płytkiej geotermii, instalacje związane z wykorzystywaniem energii wiatru, urządzenia małej energetyki wodnej, kolektory słoneczne, itd. Instalacje i urządzenia OZE na terenach wiejskich będą wykorzystywały zasoby, w wielu wypadkach specyficzne dla wsi i rolnictwa. Realizacja wniosku ministra właściwego do spraw rolnictwa umożliwi przygotowanie odpowiednio wykwalifikowanych kadr w zakresie rozwoju odnawialnych źródeł energii na obszarach wiejskich oraz wykorzystania energetycznego potencjału rolnictwa. Tym samym przyczyni się do osiągnięcia celów związanych ze zrównoważonym wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii oraz rozwojem gospodarki niskoemisyjnej. Ocenia się, że będzie to stanowiło również ważny element aktywizacji zawodowej na obszarach wiejskich oraz impuls do ich dalszego rozwoju. Wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa uzyskał poparcie ministra właściwego do spraw gospodarki, który dotychczas był ministrem właściwym dla zawodu *technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej*. Zmiana w zakresie właściwości ministrów odpowiedzialnych za zawód *technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej* umożliwi prowadzenie kształcenia w tym zawodzie od dnia 1 września 2015 r.

w szkołach rolniczych, tj. szkołach, których organem prowadzącym jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

W klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego wprowadzono także zmiany o charakterze porządkującym, dotyczące wykreślenia z tabeli „Klasyfikacja właściwa” zawodów *ratownik medyczny* i *dietetyk*. Kształcenie w tych zawodach zostało wygaszone na mocy § 3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2011 r. w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego (Dz. U. z 2012 r. poz. 7). Zgodnie z tym przepisem rok szkolny 2012/2013 był ostatnim rokiem prowadzenia rekrutacji kandydatów do klasy pierwszej (na semestr pierwszy) szkół kształcących w zawodach *ratownik medyczny* i *dietetyk*, a rozpoczęte kształcenie prowadzono do zakończenia cyklu kształcenia. Zakończenie kształcenia w tych zawodach jest przewidziane rok szkolny 2014/2015.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Edukacji Narodowej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979).

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu tego rozporządzenia.

Rozporządzenie nie jest objęte prawem Unii Europejskiej.

DYREKTOR
DEPARTAMENTU KSZTAŁCENIA
WZROSTU I SŁOWICZNEGO
Ewa Konikowska

SEKRETARZ STANU

Tadeusz Sławewski
9.07.2014

Włospel